ANUL XVII — No. 3529

Marți 9 Iulie 1940

8 Pagini 2 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcția . . . 3.26.60 / Administrația . . 3.26.60 / Redacția . . . 3.26.69

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

Gradjansky și Rapid au terminat din nou la egalitate...

Ferencvaros, în finala „Micului C. E. C."

Un veritabil match „de Cupă", cu nenumărate ocazii ratate, cu durități și cu scor alb...

Kokotovici și Rășinaru, vedetele matchului

ASPECTE

Am ieșit pe poarta cazărmei — da unt concentrat — împreună cu camaradul Trică Marin, om serios și u 24 măsele.

— Un'te duci, leat?

— La match.

— ???

— La ANEF.

— Ce-i pe acolo?

— Match de football.

— ???

— Joc cu mingea

— A... păi voi bucureștenii!... Nu ai de prostii vă țineți!... Eu mă uc... așa... pe'n Ceșmegiu.

M'am despărțit de camaradul Trică, invidiindu-l. El n'o să aibă nici emoție «pe'n Ceșmegiu» — cu excepția unei priviri aruncată de vreo Marișcă» — în timp ce eu, cu Rapid...

La ANEF, căldură — parc'am fi Iulie! — și lume multă — par'cam la football!

Limonadă, sprituri, bere și nelipitele comentarii:

— Ce căldură!

— Bate Rapid, sigur.

— ???

— Jucătorii jugoslavi nu pot sc ace pe căldură.

— Da' ce, sunt eschimoși?..

Amicul Ionel Buta și Emil ozdoc, fără a avea cea mai mică ătură cu neamul nordicilor din ețari, s'au retras în ghețăriile bu ului, discutând «la rece» șansele pidului.

— Nu poate să bată Rapid.

— De unde deduci asta?

— Gradjansky a avut, la Zagreb, i proastă.

— Ei, și de unde ști că azi n'o să ă o zi debilă?

— Ei, dac'o fi așa bem cinci baii.

— Pe chestia asta, poți să dai cât' sprit și... ți-arăt un «banc» nou. 'am putut vedea «banc»-ul d-lui doc deoarece «matadorii» au ie pe teren.

ând se așează la o masă bogată ânul își desface cureaua dela taloni. Vara, la match, își scoaaina (ca să poată gesticula!).

cepe repriza de studiu (ca la ... «Trage tu.. trag eu»..

ogdan e indispus. Motivul: nu se e numi omul cu cei mai lungi ți de pe teren, deoarece extremul dreapta croat, îl concurează serios...

Jugoslavii au câte o stea pe tricouri, ceeace — față de monotonia ce domnește — face să se regrete că astăzi nu se joacă «o finală» Venus-Rapid.

Și repriza se termină cu 0-0.

Țigănușul dela tabela de afișaj s'a albit de indignare... Auzi, stea inactiv 45 de minute!

In pauză, publicul face dever bufetierului.

Unii spectatori par nemulțumiți de formula C.E.C.-ului.

— E prea lungă competiția. Mai bine s'ar juca într'un turneu, toate matchurile.

Turneu!...

Mă rog, de ce s'o fi zicând «turneu»? Inteleg, când o trupă de actori pleacă în turneu, e altceva. Joacă în orașul cutare, dă kix în orașul cutare, rabdă de foame în orașul cutare, ș. a. m. d.

Dar când se joacă la «Venus» câteva matchuri de football, de ce se spune «turneu»?... Căci «turneul» nu-l fac ăi de joacă. Nu îl faci tu ca spectator.

Și să vezi de ce. Pleci de acasă repede, să nu întârzii» și... «până vine mașina» îi tragi un sprit «la botul calului»... Și fiindcă te întâlnești cu «cutărică» — cine dracu te-a scos în drum! — mai tragi un trăscău, discutând despre match.

Ai luat mașina, ai ajuns la teren Faci o haltă la bufet — v'am spus. adevărat «turneu»! — și... după match te oprești... «la botul mânzului». Comemorezi «cum a fost»...

Acum spuneți dvs., cine a făcut «turneul»? «Ei» sau «tu»?...

Dar, văd că «m'am luat» cu vorba și jucătorii sunt din nou «la datorie» (Ocazie prielnică pentru bufetier să-mi ceară datoria pe care am făcut-o la ultimul match).

Toată lumea așteaptă goaluri.

Asteaptă... așteaptă...

Sipoș lasă de dorit. (Trădare croatească, nene Willy?). De fapt, e mai păzit ca un ocnaș!

Ocazii colo... ocazii dincoa'... Rapid are ocazia să se califice în finală, dar... nu vrea Auer... Sau, mai

COSTEL PYKOMAR

(Continuare în pag. 3-a)

Rapid n'a intrat în finala Cupei Europei Centrale... Mai bine zis Rapid n'a intrat încă în finala consacrării definitive... Acestea sunt reflecțiile pline de amărăciune cari

BARATKI

le-am auzit la sfârșitul partidei de eri... Intr'adevăr scorul a rămas alb după 90 minute de eforturi. Bilanțul întâlnirilor între Rapid și Gradjansky lipsit fiind de concluzii va fi necesar un al treilea match și acesta pe teren neutru... Ce se va întâmpla de acum încolo e greu de anticipat, în orice caz șansele echipei bucureștene au scăzut în mod sensibil.

*

Publicul a părăsit eri terenul într'o stare sufletească specială. Pe fețele tuturor vedeai urme de oboseală. A fost un match greu de suportat. Emoții multe și variate au pus la încercare massa de spectatori, cari veniseră pe teren ferm convinși că echipa lor, ca idolatrizații sezonului 1940, le va da suprema satisfacție. Lucrurile s'au petrecut altfel și pe măsură ce treceau minutele o tristă și apăsătoare realitate a făcut ca F. C. Rapid să termine fără să marcheze. Porțile finalei nu sunt definitiv închise pentru feroviari, publicul nu are însă încredere în șansele echipei noastre pentru viitor.

*

Matchul nul constitue un succes pentru Gradjansky și un eșec pentru bucureșteni. In comparație cu rezultatul dela Zagreb, ținând seama de handicapul de acolo și de faptul că în deplasare a jucat fără Sipoș, F. C. Rapid a suferit eri un eșec.

*

Dealtfel starea de spirit a celor două echipe a fost cu totul diferită. Gradjansky a intrat pe teren cu preocuparea să ajungă la un al treilea match pe teren neutru și a reușit. F. C. Rapid a intrat pe teren cu gândul să-și valorifice superioritatea cu mai multe goaluri și a jucat sub așteptări.

Gradjansky a jucat calm și socotit parcă se afla la Zagreb. F. C. Rapid a jucat nervos și fără socoteală parcă juca în deplasare având de suportat tot felul de handicapuri.

*

Publicul generos și-a făcut cu prisosință datoria. A susținut echipa feroviară cu o căldură remarcabilă. Pentru prima oară publicul bucureștean a fost la datorie. Omogen în manifestări a susținut pe F. C. Rapid până în ultima clipă a jocului cu o energie, care nu a fost răsplătită de jucătorii aclamați. Publicul știe să răspundă prezent în clipele marilor manifestări. Echipele au însă datoria să răsplătească acest public... F. C. Rapid a rămas dator..

*

Din 12 cornere numai două au fost bine executate. Intr'adevăr într'un match ca cel de eri am asistat la spectacolul unei serii de cornere

(Continuare în pag. 3-a)

Rapidiștii sunt mâhniți și cred că ar fi trebuit să câștige matchul

După consumarea partidei, jucătorii F. C. Rapidului — destul de indispuși de rezultatul obținut — ne-au dat câteva declarații în legătură cu jocul pe care l-au făcut:

Petrică Rădulescu — (mai norocos ca niciodată) — crede că Rapid ar fi meritat victoria, la 2 puncte diferență.

Slivăț: Indiscutabil că Rapid merita vectoria.

Lengheriu: Am făcut tot ce am putut ca apărarea să fie la punct. Cred că rezultatul e echitabil.

Vintilă: Am fost rănit în gleznă — încă dela începutul partidei, fapt care m'a handicapat enorm. Jugoslavii joacă formidabil, iar rezultatul arată just că echipele s'au comportat egal.

Rășinaru: Rapid ar fi trebuit să câștige.

Moldoveanu: Meritam victoria. Poate că vom câștiga matchul al treilea.

Auer: Am primit în repriza doua două lovituri teribile în umărul stâng, care m'a jenat tot timpul. Inaintarea noastră nu a avut coeziunea decât pe aripa Bogdan—Sipoș. Rezultatul este real.

Baratky: Am avut ghinion la shoot. Meritam victoria. Arbitrul a fluerat o ocazie ce putea fi fatală sârbilor.

Bogdan (Ionică e foarte mâhnit că nu a marcat nici o «bombă». Deaceea se rezervă pentru altă dată, când va fi dispus).

Sipoș: Am fost ținut tot timpul de apărarea sârbă, care-mi cunoaște jocul. Totuș, cu puțin noroc puteam câștiga.

Atacantul centru jugoslav produce panică între fundașii rapidiști. Shotul lui Lesnik și plongeonul în genunchiu al lui Lengheriu au dat loc după cum se vede la o fază spectaculoasă.